

(Alcalà de Xivert), i 3-KM., al sud el Povet de Pinello (Benlloc), tots situats al mig de rambles i cursos intermitents d'aigües de pluja, on puntualment aflora l'aqüífer.

Sens dubte que els pobladors islàmics degueren aguditzar els enginys per tal de solucionar este gran dèficit hidràulic, desplegant tota una sèrie de sistemes per contindre els aigües de pluja, que per estos indrets cauen de forma irregular i capritxosa.

El terreny on està la ubicació de l'alqueria és de terra blanquinosa-arcilosa i és idònia per a la construcció de basses argila en concavitats excavades al terra, al costat de llocs més elevats, que facen d'arregador, el fons d'estes basses és deu preparar, amb argila bona, batuda i pitjada, este tipus de bassa és pot vore en ús actualment per abeurar els ramats, i no hi havia cap Mas que no tingués accés a un parell de basses d'argila com a mínim per l'ús domèstic, per llavar, per beure, per regar, per abeurar els ramats d'ovelles, cabres, cavalleries, aviram,....., el dret d'ús i manteniment podia ser privat, veïnal o comunal amb d'altres masos.

Alguns dels sistemes emprats per retindre l'aigua en esta partida:

- Arregadors, cocons, pous superficials, basses d'argila, aljubs, abeuradors, cisternes, clots-clotes del riu.

ELS CULTIUS AGRÍCOLES:

- Els cultius agrícoles s'estendrien en direcció Est, als peus de l'Alqueria, per la plana que s'esten fins a plegar a la Rivera de la Rambla Seguer, és una terra seca que demana molt d'esforç per traure-li rendiment, i per les restes materials ceràmiques deixades, es pot endevinar que era una comunitat trivial molt pobra.

1-) Els tipus de cultius que plantaren els sarraïns foren els típics del secà, cereals, llegums, vinya, oliveres, ametlers i plantacions hortifrutícoles per l'autoconsum.

2-) Els mètodes agrícoles emprats deuriem ser molt rudimentaris.

3-) Les produccions i rendiments agrícoles degueren ser molt pobres.

4-) L'economia agrària estaria basada en l'autoavitallament i consum familiar, sense excedents.

LA RAMADERIA:

La ramaderia degueren ser el motiu causal de l'assentament d'estes tribus nord-africanes en este territori molt despoblat, el tipus de ramats d'animals més comú i explotats pels musulmans de l'Edat Mitjana

eren els ovins i els caprins.

- D'ovelles en solien haver-hi més que de cabres, aproximadament el doble.

- També tenien bous, eugues, burros, ases i muls, però possiblement la gent d'esta alqueria era massa pobra per tindre estos luxes perals treballs dels camps.

CONCLUSIONS I VALORACIONS FINALS:

(1) Estem davant d'una alqueria islàmica rural aïllada que formava part d'una comunitat, de vivendes mes àmplia, que tot el conjunt conformaria un poblat o aldea rural típica de l'època.

(2) Esta ubicada estratègicament al costat d'uns

Ramat ovi, el més apreciat pels musulmans.

encreuaments de camins i vies importants, que confluïen de totes direccions, connectant les comunitats musulmanes del litoral marítim i de la plana de Torreblanca amb l'interior, sent el punt a meitat de camí entre les Coves de Vinromà i Vilanova d'Alcolea amb el mar Mediterrani distant a 8 Km., d'este assentament, hem de tindre en compte el mercadeig d'un possible suministrament de peix fresc o salat cap l'interior.

(3) La cronologia d'aquestos assentaments rondaria els segles X-XIII, amb intervals d'hàbitat d'abandonament.

(4) Atenent a la manera de fabricació, varietat, i tipologia de la ceràmica, veiem que tenien contactes culturals i comercials amb assentaments molt més llunyans, ubicats en tots els termes veïns, per tant degueren haver-hi unes rutes-sendes o camins medievals que al menys recorrien tractants, comerciants i venedors ambulants al menys de ceràmica.

(5) La caça deguera ser vital per la sustentació alimentària diària.

(6) En aquest lloc hi havia una bassa excavada al sol d'argila, que replegava l'aigua de les pluges.

(7) La recol·lecció i el consum humà aprofitaments dels recursos silvestres, eren determinans per a